

Islam på fremmarch

"Islams forfærdende fremmarch i verden af i dag" – sådan hedder det – med henvisning til en redegørelse fra professor Rudolf Grulich¹ – i en pressemeddelelse fra den tyske kirkelige hjælpeorganisation *Kirche in Not*.² Redegørelsen bringes her som artikel.

Af Rudolf Grulich³

Om end man i Vesten ofte ligestiller dét at være arabisk med Islam på grund af det arabiske sprog, der benyttes i Koranen, så er det dog i dag i ikke-arabiske stater, at der lever flest muslimer. I spidsen står Indonesien med over 180 millioner muslimer. Så følger Pakistan med 130 millioner, Bangladesh med 105, Indien med 90, Kina med 80, Iran og Tyrkiet med 70 millioner muslimer. Først derefter kommer Egypten som et arabisk land, af hvis samlede befolkning på 70 millioner muslimer udgør ca. 60 millioner.

Disse absolutte tal siger dog kun lidt, da muslimernes procentsats i forhold til den samlede befolkning ganske vist i Indonesien (88 %), Pakistan (97 %), Bangladesh (88 %), Iran (99 %) og i Tyrkiet (98 %) er meget høj, så dog i tilfældet Indien (over 10 %) eller Kina (6 %) er meget ringe.

Ganske vist lever muslimerne også i Indien og Kina mest i tætte, traditionelle bosættelser og præger billedet i hele provinser, forbundsstater eller republikker, som dette også var tilfældet i de centralasiatiske republikker i det tidligere Sovjetunionen. Der er der siden USSR's sammenbrud opstået et halvt dusin nye muslimske stater. Vi kan sikkert gå ud fra, at der er langt over en milliard muslimer i verden; det er 20 ud af et hundrede (eller 1/5) af verdens befolkning.

Mere end 95 % af befolkningerne leverer muslimerne i lande som Afghanistan, Algeriet, Irak, Yemen, Jordan, De arabiske Emirater, Iran, Comorerne, Libyen, Maldiverne, Mali, Marokko, Mauretanien, Niger, Oman, Pakistan, Saudi Arabien, Senegal, Somalia, Tunesien og Tyrkiet. Dog er der

¹ Født 1944 i Mähren.. Professor i nyere kirkehistorie ved universitetet i Giessen

² I 1947 grundlagde den hollandskfødte præmonstratenserpræst Werenfried van Straaten en katolsk hjælpeorganisation med navnet Ostprieesterhilfe. På grund af sin store indsats for at afhjælpe nød øst for Jerntæppet blev han i løbet af kort tid kendt som der Speckpater. I dag er der tale om en verdensomspændende organisation med navnet Kirche in Not, som årligt yder økonomisk hjælp i for over en halv milliard kroner til kirker i over 130 lande

³ Oversat fra tysk af Käthe Lund.

beskæftiget hundredetusinder af udenlandske kristne arbejdere i de olierige lande på den arabiske halvø.

Flere end fire af fem indbyggere er muslimer i Egypten, Bangladesh, Bahrain, Djibouti, Gambia, Guinea, Indonesien, Qatar, Kuwait og Syrien, skønt der i mange tilfælde ikke foreligger nøjagtige tal.

Et muslimsk flertal findes også i stater som Libanon, Sudan, Tchad og Malaysia og – i Europa – i Albanien, Bosnien og Kosovo, som regner med at opnå uafhængighed.

Deres styrke viser de islamiske stater ved den sammenslutning, de i 1974 foretog i Jiddah i Den islamiske Verdenskonference (ICO = Islamic Conference Organisation) med eget presseagentur (INA), Den islamiske Udviklingsbank (IsDB) og Den islamiske Presseunion (IsPU). Forløber for denne ICO var Den islamiske Verdensliga og Kong Feisals Islamiske Alliance i Saudi Arabien. Der fulgte forsøg i Iran og Libyen på at danne et såkaldt "Islamisk Råd" hhv. en "Organisation for den Islamiske Verden". Sæde for ICO er Djidda, mens London er det for Den islamiske Presseunion. Til ICO hører 50 stater og organisationer; det er næsten alle stater med islamisk flertalsbefolkning. Målene for ICO er at fremme enheden og samarbejdet mellem alle islamiske stater, kampen mod kolonialismen og generobringen af de hellige steder i Jerusalem.

Til Europa kom Islam først med den tyrkiske erobring.

I Europa bor der først muslimer siden de århundreder, hvor tyrkerne erobrede Albanien, Bulgarien, Grækenland, Bosnien, Serbien, Montenegro og Rumænien.

- Så tidligt som 1354 havde osmannerne overskredet Dardanellerne, hvor de vandt fodfæste i Europa, og allerede 1361 erobrede de Adrianopel og gjorde den til anden hovedstad
- 1389 slog de den serbiske hær på Solsortesletten
- 1453 erobrede de Konstantinopel, 1463 Bosnien, 1521 Beograd og
- 1526 Ungarn.

Deres antal må ved slutningen af det 20. århundrede have udgjort over 4 millioner i det tidligere Jugoslavien, 2 millioner i Albanien, 1½ million i Bulgarien, 150.000 i Grækenland og 50.000 i Rumænien.

I det europæiske Rusland findes der i dag mere end 12 millioner muslimer, hvortil kommer arven efter det gamle Sovjetunionen med hundredetusinder i efterfølgerrepublikkerne. Folkeslag som tatarerne og bashkirene, krimtatarerne og folkene i Kaukasus er traditionelt muslimske.

Hvad Jugoslaviens efterfølgerstater angår, så leverer de i Bosnien det relative flertal med 2 millioner, i Makedonien findes der over 60.000, i Kosovo 1,7 millioner, i det øvrige Serbien over 100.000, det samme i Montenegro såvel som 50.000 i hhv. Kroatien og Slovenien. I Polen findes der nok 50.000 indfødte muslimer fra Tatarernes tid. Muslimerne i alle andre europæiske stater har først slået sig ned som følge af de moderne folkevandringsstrømme, frem for alt efter Anden Verdenskrig: i Tyskland omkring 4 millioner, i Frankrig 3 millioner og i Storbritannien 2,2 millioner.

Da mange muslimer er blevet naturaliseret (el: har fået statsborgerskab) i de europæiske lande, og europæiske kvinder har giftet sig med muslimer, er det vanskeligt hos os at bestemme det nøjagtige antal tilhængere af Islam.

Islam ser Europa som missionsmark.

Islam i Europa er imidlertid for længst inddraget i den verdensomspændende islamiske missionsplanlægning. Det viser overregionalt aktive islamiske organisationer som "Islamic Council of Europe" i London og "Moskerådet for Europa" i Bruxelles.

En sammenligning mellem udbredelsen af Islam i de kristne lande og den kristne tilstedeværelse i de islamiske stater i det 20. århundrede falder éntydigt ud til fordel for kristendommen. Medens kristendommen f.eks. aldrig fik lov at vinde fodfæste i rent islamiske lande som Afghanistan, Saudi-Arabien, De arabiske Emirater eller Yemen, findes der de seneste årtier af de 20. århundrede allerede millioner af muslimer i de tidligere rent kristne lande i Vest- og Mellemeuropa.

Desuden er antallet af kristne i mange muslimske lande gået forfærdende tilbage i det 20. århundrede, f.eks. i Tyrkiet, hvor der af millioner af kristne før første verdenskrig kun blev 100.000 tilbage efter fordrivelsen og udryddelsen af armenierne og assyrerne og flytning af grækerne. Men også i Algeriet, hvor afvandringen af over en million algier-franskmænd gjorde de kristne til et ubetydeligt mindretal. I et muslimsk land som Somalia findes der i dag trods italiensk herredømme i årtier færre katolikker (250) i landet end der er muslimer i Luxembourg (10.000).

Netop sådanne sammenligninger viser Islams fremmarch: Antallet af muslimer i Østrig og Schweiz er langt større end antallet af kristne i Iran, Tyrkiet, Kuwait eller Libyen. I Belgien findes der flere muslimer, end der er kristne i Bangladesh, for slet ikke at tale om milliontallet af muslimer i Tyskland, Frankrig og Storbritannien. Sådanne tal på kristne findes der egentlig kun i Indonesien eller Sudan. I Sudan er deres forhold siden flere årtier beklagelsesværdigt ringe, i Indonesien er forholdene afgørende forringet i de senere år.

Klik her for at udskrive artiklen (printerens skal være tændt)

Klik her for at sende artiklen til en ven eller bekendt (Outlook skal være startet)

Klik her for at komme til forsiden af catholica.dk